

Twaalf jaar onrecht en pesterijen omwille van een erfenis en de poen

We brengen hier onder de titel "De Extremen van de Maatschappij 1" een helaas vandaag nog steeds actueel verhaal dat feitelijk wegens een schenking in april 1996 al gestart is, maar voor Katrien van kwaad naar erger in een niet eindigende nachtmerrie is overgegaan en voor haar al twaalf jaar aan de gang is. Een advocaat beet zijn tanden stuk op de zaak en slaagde er met veel moeite in om bij de ING Bank wat tegoeden van Katrien vrij te krijgen, maar de ereloonnota was torenhoog. Een andere advocaat liet voor het innen van diens ereloonnota van zeven-duizend euro, een lap bouwrijpe grond na opbod voor 487.000 euro verkopen, een veel te lage prijs voor die grond. Ook de rol van het OCMW van Bornem vormt hier een rode draad die wegens de houding van de Voorzitter van toen, Gil V. als een "Rode lap op een stier" op Katrien is gaan inwerken, dermate dat het een obsessie is geworden.

foto EVER

Katrien Van De Moortel duidelijk - hopelijk niet voor het leven - getekend door de niet aflatende negatieve ervaringen met "het systeem" in onze oneerlijke maatschappij waar alles kan als het om geld gaat, hoe meer geld er mee gemoeid is, hoe meer er kan geregeld worden.

Voor het geld danst niet alleen de Beer !

Feit is, dat het geheel over het tussen de familie te verdelen geld gaat, veel geld. De verdeling van een erfenis, waarin daden om die nalatenschap aan Katrien te onttrekken wel heel agressieve, zelfs onmenselijke vormen, heeft aangenomen. De familie kon, omwille van het geld, zowat Jan en alleman voor de kar spannen. Meerdere notarissen, advocaten, de lokale politiek, het OCMW en uiteraard ook de

politie werden ingeschakeld. Katrien werd duidelijk gepest, op straat gezet, onder bewind geplaatst en nog tal van andere zaken die mensen het leven tot een hel omvormen om in dit artikel behorend tot de "Extremen van de Maatschappij" te bestempelen.

Gigantisch.

Deze redactie heeft pas enkele dagen geleden inzage gekregen in het topje van de ijsberg. Een advocatenkan-

toor uit Gent heeft een aantal feiten in een recapitulatie van zestien pagina's samengevat, daarmee moeten we aan de slag. Dat document is echter reeds voldoende om dit als een gigantische zaak te omschrijven. Deze redactie kan de zaak Katrien toetsen aan de zaak S. te Willebroek dat óók om een zeer omvangrijk dispuut gaat tussen de familie en al jaren aansleept. Het groot verschil in de zaak Katrien bestaat hierin dat één persoon gevisieerd wordt.

23e jaargang

eigen berichtgeving

De taak van een OCMW.

Artikel 1 van de Organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn -OCMW- is heel duidelijk: "elke persoon heeft recht op maatschappelijke dienstverlening. Deze heeft tot doel eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid". Een ander artikel 17 in de RMI-wet van 26 mei 2002 zegt: "Het centrum is verplicht aan elke persoon die daarom verzoekt, alle dienstige inlichtingen te verstrekken betreffende zijn rechten en plichten inzake maatschappelijke integratie in de vorm van een leefloon, een tewerkstelling -art.60§7, red- of geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie. Het centrum is verplicht uit eigen beweging de belanghebbende persoon alle bijkomende informatie te verschaffen die nodig is voor de behandeling van zijn aanvraag of het behoud van zijn rechten". We stellen heel veel vragen over het optreden van het OCMW van Bornem.

meer volgt op p2

Erik Verbeeck